

SENTÈNCIA DE 19 DE MAIG DE 2005

Contracte de compravenda: diferències amb el contracte de subministrament.-

Contracte de compravenda: obligacions a càrrec del venedor.- *Exceptio non adimpleti contractus*: requisits.- Congruència.- Valoració de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil andorrana I., S.L. va formular demanda, de data 2-3-2000, envers el Sr. Jordi S.P., en virtut de la qual demanava la condemna d'aquest a l'abonament de la quantitat de 3.086.826 Ptes, amb més els interessos legals i les costes judicials.

La representació processal del Sr. Jordi S.P. va oposar-se a la demanda i va interposar reconvenió, segons escrit de data 6-4-2000, i va sol·licitar que es condemnés la part agent al pagament de 1.158.000 Ptes per la pèrdua de la comanda; 4.962.298 Ptes per la pèrdua del client; es procedeixi a la compensació de les sumes acreditades, amb més els interessos legals i la imposició a la part agent de les costes processals.

II.- L'Honorable Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 20-10-2004, per la qual va decidir: "DECIDEIX: Que estimant la demanda de l'actora i desestimant en la seva totalitat la demanda reconvenicional interposada pel Sr. Jordi S.P. ha de condemnar i condemna al Sr. Jordi S.P., en tant que propietari del negoci "P." a satisfer a la part agent la quantitat de DIVUIT MIL CINCENTS CINQUANTA-DOS EUROS AMB VINT CÈNTIMS (18.552,20 €) amb els interessos legals a comptar des de la data de la contesta a la demanda i amb imposició al defenent de les costes judicials causades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador".

III.- La representació processal de la part defenent i agent reconvençional va formular recurs contra la resolució d'instància i, en el seu escrit de conclusions de data 8-2-2005, va demanar la revocació de la sentència en atenció als arguments continguts en el referit escrit. Per el contrari, la representació processal de la part apel·lada va demanar que es confirmés la sentència dictada a la instància i que s'imposessin a la part recurrent les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part defenent i agent reconvençional s'alça contra la sentència d'instància i fonamenta el seu recurs en els següents greuges o motius d'apel·lació. Així, en primer terme, manifesta que en el moment dels fets solament devia una sola factura i que la pròpia agent ha reconegut que no va servir el parquet encarregat perquè s'havia deixat de fabricar. En segon terme, entén que de la prova de confessió en judici es desprèn que es va encarregar a la mercantil agent tot el parquet (1200 m2) i que es realitzaria en tres fases i que, en conseqüència, quan se li va comunicar que no seria possible lliurar el material restant va esdevenir justificat l'incompliment respecte del pagament del material subministrat.

II.- Si s'analitza la prova practicada no es pot convenir amb el Tribunal d'instància en què la relació contractual que lligava a les parts es caracteritzava pel lliurament de material (parquet) a mesura que s'encarregava i es fixava un preu per cada lliurament (subministre), sense que existís una quantitat determinada a lliurar. Si bé, com assenyala l'Honorable Tribunal de Batlles, és cert que el contingut dels pactes contractuals no consta per escrit, si s'examina la prova de confessió en judici del legal representant de la mercantil que lliurava el parquet a canvi d'un preu, s'extreu que, preguntat si es va fer un encàrrec de 1200 m2 de parquet flotant i 800 ml de sòcol per a transformar la cinquena planta dels Magatzems Y. i que estava previst el lliurament en tres fases de l'esmentat material, es respon que és cert. Per tant, no es pot afirmar que la relació contractual que vinculava a les parts era de subministre i que el subministrador anava lliurant el material a mesura que se li sol·licitava, sinó que les parts van concretar per un preu determinat el

lliurament d'una quantitat global de parquet i sòcol i van pactar el seu lliurament en tres fases diferenciades. Per consegüent, es tractava d'un contracte de compra-venda, on el venedor havia de subministrar el parquet i sòcol pactat en els terminis fixats contractualment i el comprador pagar el material lliurat segons els pactes de les parts. D'aquí que s'hagi d'estimar aquest primer motiu d'apel·lació i entendre que la natura del contracte si esdevenia rellevant per a la resolució d'aquest litigi, tota vegada que encarregat un material i no lliurat el mateix pel venedor, més que en una primera etapa, incomplia la part venedora l'obligació de lliurar la cosa comprada, com a obligació principal que es desprèn del contracte de compravenda.

III.- Establerta l'anterior consideració, s'ha d'examinar ara si l'incompliment de pagament del preu per la part compradora del parquet pot esdevenir o no justificada. En aquest ordre d'idees, la part agent argumenta que no va lliurar el parquet per un doble motiu: el primer, perquè s'havia deixat de fabricar i no li era imputable; extrem que aquesta Sala no pot compartir, atès que si la part venedora havia assumit l'obligació de lliurar 1200 m2 de parquet havia d'emprar la diligència necessària per adquirir-lo abans que es deixés de fabricar; ço que va succeir vers el mes d'abril de 1999 (cfr. foli 101) i, el segon, perquè la part compradora incomplia amb la seva obligació de pagament.

D'acord amb aquestes consideracions, si s'examina la prova que es troba a les actuacions resulta que la primera fase es va acabar al voltant del mes de març o abril de 1999; precisament quan es va deixar de fabricar el producte, i que el propi legal representant de la part agent situa en la manca de fabricació del producte el que no es continués amb el seu lliurament i no amb l'incompliment previ de l'obligació de pagament (cfr. resposta a la posició quarta). I a aquest extrem, s'ha d'afegir que l'impagament d'una factura vençuda en data 28-2-1999 que es xifra en un 6% del total que es reclama no es pot conceptualitzar com un incompliment parcial d'entitat que justifiqui la exceptio inadimpleti contractus o la resolució del contracte. Per el contrari, al tractar-se d'un contracte que genera obligacions sinal·lagmàtiques, pendents de compliment, quan el comprador coneix que dels 1200 m2 no es podran subministrar al voltant de 1000 perquè el producte no es fabrica, el seu incompliment esdevé justificat, tota vegada que restarà insatisfet absolutament el seu interès contractual.

Aleshores, s'escau acollir aquest segon motiu o greuge d'apel·lació i determinar la quantitat a abonar d'acord amb les següents consideracions.

III.- La part defenent reconeix que es deu la quantitat sol·licitada per la part agent i que es xifra en la suma de 18.552,20 €, atès que el principi de congruència impedeix a la Sala pronunciar-se sobre la viabilitat o no d'un deute admès. En segon terme, respecte de les partides que es sol·liciten en la demanda reconvençional i que s'han de compensar, per expressa petició de la defenent, amb aquella quantitat esmentada, s'ha d'indicar que sí que esdevé indemnitzable la partida que consisteix en el dany patrimonial, concretat en el lucre cessant, que ha patit la part defenent, tota vegada que el no portar a terme la instal·lació del parquet i sòcol li ha originat, en atenció al preu de cost i als preus de pressupost acceptats (cfr. foli 71) un dany que es quantifica en la xifra de 6.959,72€. En canvi, el concepte de dany que es fonamenta en la pèrdua del client, atès que el marge comercial es situava al voltant del 17 % i s'havien encarregat treballs per un montant de 14.597.000 Ptes, no pot ésser concedit. Els raonaments que ho justifiquen rauen en el fet que la prova d'aquest dany correspon a la part que el sol·licita, d'acord amb les regles de distribució de l'onus probandi, i en el material probatori solament existeix un fax que no va adreçat a Magatzems Y. (foli 103) i un pressupost, que no consta acceptat, respecte a la instal·lació de sostre registrable. Així mateix, del certificat de Magatzems Y. (foli 123) de factures del mes de novembre a abril de 1999 s'està molt lluny de la xifra de facturació assenyalada, atès que en aquests 6 mesos no s'arriba als cinc mil euros de facturació; precisament, l'import que pràcticament es va percebre per la instal·lació dels metres de parquet a la planta cinquena. Aleshores, la manca de prova del volum de facturació per altres operacions impedeix a aquesta Sala concedir cap import per la pèrdua del client, atès que no es prova la durada de la relació ni l'import i quantitat dels treballs realitzats pels Magatzems Y..

D'acord amb les precisions anteriors, s'ha d'establir la suma a percebre per la part agent en la quantitat de 11.592,48 Euros, amb els interessos legals a comptar des de la data de la present sentència, per quant ha estat necessari el procés judicial per a concretar i establir la liquidesa de la quantitat deguda a la part agent.

IV.- L'èxit del recurs es tradueix en la no imposició de les costes processals d'aquesta alçada (arg. Novel·la 82, capítol X), mentre que respecte de les costes d'instància al acollir-se en part la demanda reconvencional s'ha rebaixat la quantitat a percebre per la part agent, el que justifica que ambdues pretensions hagin estat acollides en part i no procedeixi la imposició a cap de les parts litigants de les costes processals.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. Jordi S.P. contra la sentència, de data 20-10-2004, dictada per l'Honorable Tribunal de Batlles, i revocar la part decisòria de la mateixa, i declarar que s'escau estimar la demanda interposada per la part agent, així com parcialment la demanda reconvencional formulada per la part defenent, i, en conseqüència s'escau condemnar al Sr. Jordi S.P. a abonar a la mercantil I., S.L. la quantitat de 11.592,48 Euros, amb els interessos legals a comptar des de la data de la present sentència. No s'escau efectuar imposició de les costes de primera instància ni d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-